

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Immaculata Conceptio Deiparæ die 8. Decembris, num 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

IMMACULATA CONCEPTIO
Deiparæ die 8. Decembris,De festo
Conceptionis
quâdo
conceptum
apud Frân-
c.

FESTUM immaculatæ Conceptionis Virginiæ apud Græcos ante mille annos, teste Galatino lib. 7. de Arcanis catholicæ veritatis cap. 5. celebrari consuevit die 9. mensis Decembris, ut videre est in Menologio eorum, & in Constitutione Emmanuelis Imperatoris apud Theodorum Balsamonem in Nomocan. Photii tit. 7. c. 1. & apud Baronium in notis ad martyrologium die 8 Decembris, qui testatur extare in bibliotheca Sforiana de Conceptione B. Virginis sermonem Leonis Imperatoris, qui dictus est Philosophus ex eodem Baronio tom. 10. annal. ad ann. 886. Imperiumque suscepit eodem anno 886. Canisius lib. 1. de B. Virgine affirmat Damascenum, qui claruit circa annum 720. in suo martyrologio diem Conceptionis Mariæ notasse hoc expressè addito, quod illa ante Conceptionem pura dicatur: quod & Galatinus loco citato animadvertit.

Apud Latinos verò die 8. Decembris ex nonnullis revelationibus, quas infra ponemus celebrari consuevit: verum, à quo tempore id fieri cœperit, non satis est exploratum; nec enim desunt, qui ad tempus Caroli Regis Franciæ unam ex his revelationibus circa annum Domini 880. cuidam Regis Hungariæ Germano factam asserant, quam infra referemus, ejusque meminit Franciscus Vanez in Compendio virorum illustrium Ordinis S. Benedicti, & Bernardinus de Busto in suo Marial. Alii verò ad tempora Gulielmi Northmannorum Ducis, qui ea tempestate in Angliâ imperabat, hoc referunt occasione cujusdam Abbatis à Naufragii discrimine divinitus servati, simulque de hac solemnitate celebranda admoniti; quod refert Petrus de Natalibus in Catalogo Sanctorum lib. 1. cap. 42. & Jacobus de Voragine in festo Conceptionis in vitis Sanctorum; & Arnoldus Uvion lib. 4. signi vitæ cap. 111. apud Concilium Schultingium in bibliotheca Ecclesiastica tomo 2. in festo Conceptionis: hi tamen Abbatem hunc fuisse Divum Anselmum affirmant. Baronius verò loco citato Helsenio Abbati Anglo paulo ante tempora Anselmi circa annum Domini 1070. totum hoc tribuit: idque ex historia ipsa

confirmat. idem sentit Bozius lib. 9. de signa. Ecclesiæ cap. 8. quam tamen solemnitatem fovit postea S. Anselmus Cantuariensis Episcopus, qui obiit anno salutis 1109. eamque amplexa est Ecclesia Lugdunensis propter scriptum supernæ cujusdam revelationis, ut testatur Bernardus Epistol. 174. Denique ab universali Ecclesia in morem inducta longè ante tempora Sixti Quarti; qui tamen in extravaganti Cum præcellsa, de Reliquiis, & veneratione Sanctorum, iis, qui Conceptionis Misam, & Officium, quæ sua auctoritate emanarunt, celebrant in die festivitatis Conceptionis, & per ejus octavas, aut illis horis interfuerint, amplissimas est elargitus Indulgentias, & Sac. Concil. Trident. sess. 5. Constitutiones à Sixto IV. de Conceptione B. Virg. innovat sub pœnis in eis contentis. Sed quid mirum Conceptionis Deiparæ festum à fidelibus solenne haberi in terris, quod in cœlis teste S. Vincentio ex Sacra Prædicatorum familia serm. 2. de Nativ. ab Angelis jam inde, cum primam Virgo sanctissima materno in utero est concepta; celebrari cœptum est. Verba S. Vincentii, quæ cap. etiam 7. tituli, hæc sunt.

Non credatis, quod fuerit in B. Virgine sicut in nobis, qui in peccatu concepimur, nascimur, & nutrimur, sed statim, postquam corpus fuit formatum, & anima creata, tunc fuit sanctificata, ides sic festum de ejus sanctificatione, quia facta est lux felices sanctificationis in ea, & statim Angeli in Cælo fecerunt festum Conceptionis, ita S. Vincentius. Octava verò hujus festi Conceptionis, quam Sixtus IV. Indulgentiis est prosequutus in ordine Minorū, & Cœlestinorum solenni ritu celebratur, quin etiam memoriæ prodidit Antonius Solarius Carpinas lib. de venerat. & invocat. Sanctorū, ejusmodi octavam universi Ordinis Cœlestinorum decreto apud eos institutam esse, agente & procurante Nicolao Pratenſe ex eodem ordine viro religiosissimo, & Deiparæ studio sissimo; qui cum id impetrasset, præ lætitia hortum ingressus rosam omnium, quas ibi viderat, pulcherrimam coram Deiparæ Imagine venerabundus reposuit illis verbis: Mater Maria immaculata Conceptionis me agente consistuit, Rosa hac rubicunda, quam tibi offero, to anno vertente Anno, recurrente hoc ipso die viriditate suam, pulchritudinemque conservet. quod & factum est multis videntibus, ejusque integritatem,

Extra-
vag. cum
præcell-
sa.
De Reli-
quis, &
venera-
tione San-
ctorum.

Antonius
Solarius
Carpinas
in lib. de
venera-
tione, &
invocatio-
ne Sancto-
rum.

Solemnitas
in octava
Conceptionis
Deiparæ,
rosa co-
stante
anno, viriditate
suam, pulchritudinemque
conservet.

Nann

gritatem,

gritatem, formositatemque mirantibus, à cuius appositione dies ille anniversarius erat. hæc Antonius ab iis, qui miraculo interfuerunt, accepta literis consignavit. Nicolaus vero singularem sui in Deiparam obsequii fructum retulit; nam in iuventutis flore obitus sui die prædicto omnibus Sacramentis piè susceptis sanctissimè diem clausit extremum.

Revelationes de B. Virgin. Cœceptione. Ex vita Sanctorum.

2. At verò Revelationes tres de Conceptionis festo instituendo factas hic atterere, easque isdem planè verbis, quibus initio conscriptæ sunt ex vitis Sanctorum opera Claudii Rotæ Ordinis Prædicatorum collectis cap. 183. hic adijcere operæ pretium censuimus, illud præmonentes easdem tres Revelationes à Dionysio Carthusiano sermone 1. 2 & 3, in festo Conceptionis referri; primam verò apud Petrum de Natalibus loco citato, & apud alios inveniri: tertiam autem à Jodoco Clichtoveo lib. 1. purit. B. Virg. cap. 13. allegari, igitur ad revelationum historiam accedamus.

REVELATIONES DE FESTO
Conceptionis Deiparæ celebranda.

Conceptionis Mariae festivitatem celebrandam Helimo Abbati pontificantis S. Nicolau Episcopo indicit Guilhelmus Normannorum Dux.

TEMPORE illo, quo divinæ placuit pietati Anglorum gentem de malis suis erroribus corrigere, sævæque servitutis officiis ætius astringere, gloriosissimo Normannorum Duci Guilhelmo eandem patriam debellando subegit, qui scilicet Guilhelmus tunc temporis Anglorum Dei virtute, sua & industria totius Ecclesiæ dignitates & honores in melius reformavit. Cujus piæ intentionis operibus invidens ille honorum omnium inimicus diabolus tum familiarium fraudibus, tum extraneorum incuribus multoties conatus est ejus obistere successibus, sed Domino protegente ad nihilum deductus est malignus. Audientes autem Daci Angliam esse subiectam Normānis graviter sunt indignati, eo quod sic suo hæreditatio quasi jure privarentur; arma præparant, classem adaptant: ut eos adeuntes data sibi divinitus patria expellant. Hoc comperto Rex prudentissimus Guilhelmus Helimum quendam religiosum Abbatem Rhemenfis cœnobii accessitum in Daciam dirigit, ut veritatem hujus rei inquireat. At ille, ut vir admodum sagacis ingenii strenuè negotium Regis exequitur. Quo fideliter peracto ad

Angliam cupiens reverti mare ingreditur; & jam maximam partem maris prospero cursu transierat: cum subito densis surgentibus ubique ventis horrida tempestas commovit undas. Fatigatis igitur nautis, nec ultra obniti valentibus, fractis remis, funibus ruptis, eadentibus velis spes omnium salutis amittitur, nihil nisi subitæ merisionis indicium denique expectatur. Cumque de salute corporum desperati animarum curam solummodo creatori suo magnis clamoribus devotè commendarent, & beatam Dei Genitricem miserorum scilicet refugium, & desperantibus spem devotè reclamarent: ecce subito conspiciunt quendam venerandæ habitudinis virum pontificali insula decoratum, quasi inter medias undas stantem navi proximum. Qui advocans ad se Abbatem Helimum his verbis cœpit compellere dicens: *Vu, inquit, periculum mari evadere? via in patriam sanus redire? Cumque ille cum fletu se id toto corde desiderare, & id solum expetere respondit. Tuac ille: Scis, inquit, me ad te missum à domina mea Dei Genitrice MARIA, quam tam dulciter, & devotè reclamasti, & si dicitu meo obtemperare volueris, sanus cum suis comitibus imminens periculum mari te evadere promitto. Spondet illic se ei in omnibus obtemperaturum, si hoc evaderet periculū. Promitte, inquit ille, Deo, & mihi, quia diem Conceptionis matris Christi solemniter anniversari celebrabis, & celebrandum prædicabis, & ille, ut vir, prudentissimus, & quis, inquit, dies mihi hoc festo erit celebrandus? Sexto, ait, idus Decembris hoc festum solennizandum tenebo. Et quo, inquit Abbas, servitio utemur in Ecclesiastico Officio? Omnia inquit, servitium, quod dicitur in ejus Nativitate, dicitur & in ejus Conceptione, excepto quod nomen Nativitatis mutabitur in nomen Conceptionis. His dictis ille disparuit, & citius dicto sedata tempestate Abbas cum suis incolumis concito vento stante applicuit Anglicanis littoribus; & ea quæ viderat, & auderat, quibus potuit notificavit: statuitque in Rhemenfi cœnobio idem festum solenniter celebrare, & ipse quoque usque vixit devotus obsequiis devotè celebravit. Illud verò ex Petro de Natalibus 1. c. 4. animadvertendum est Episcopum illum, qui Abbatu apparuit, fuisse S. Nicolaum Episc. Miraë, quemadmodum c. 35. dixi.*

Rursum hæc solemnitas alibi alio modo declaratur. Tempore namque Caroli Regis Francorum